

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

ML3 132 30 A

Harbard College Library

FROM

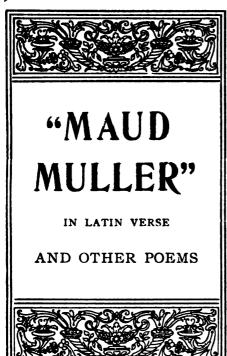
Ores. G. W. Elist.

	•		
·			

"MAUD MULLER"

IN LATIN VERSE

AND OTHER POEMS

BY

EDOARDO SAN GIOVANNI

NEW YORK

1905

MLS 132.30 A

المرا

Pres.C.W.Eliot

BOUND, FEB 13 1911

Copyright, 1905, by Edoardo San Giovanni.

ERNEST GOTTLIEB SIHLER, PH. D., PROFESSOR OF THE LATIN LANGUAGE AND LITERATURE AT NEW YORK UNIVERSITY THIS WORK BY ONE OF HIS PUPILS IS GRATEFULLY DEDICATED.

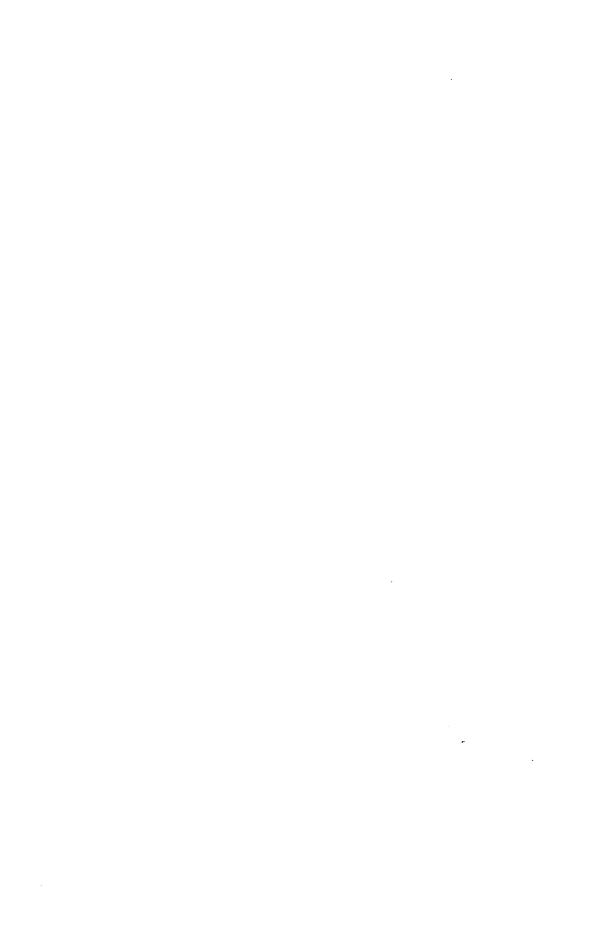
ODE TO THE PRESIDENT.

Ode to the President.

- Hoc tibi Pax tribuit: nomen, Roosvelte, perenne.
  Dixit enim properans
  Caesariem foliis redimita virentis olivae
  Aethera per liquidum:
- "Surgite, vos, nuptae! Matres, en surgite, castae, Quas viduavit atrox
- Mars. Lacrimis tandem vultus tergete madentes: Pax ego, nata Deo,
- "Adsum. Me Tanais prope ripas orta salutet Fulva juventus Eram.
- Oceanum spectat croceum quae a litore pubes
  Aera cruenta meos
- "Vertat in usus. Iam redeant ad prata juvenci Ubera; multifidae
- Iamque rotae celerent, Galvanica quas agitat vis, Prelaque dura strepant.
- "Tuque decora cui circumdedit ora corona, Fortis ad arma, Cuba,
- Per juga fulmineum cum Mississippius ardens Te sequeretur eques,
- "Res facunda dedit cui gestas dicere Clio Magna sonante tuba,
- Quem regere Atlantis populos virtute potentes Iure superba sinit,
- "Nobilis, o salve, tu Washingtonia proles!

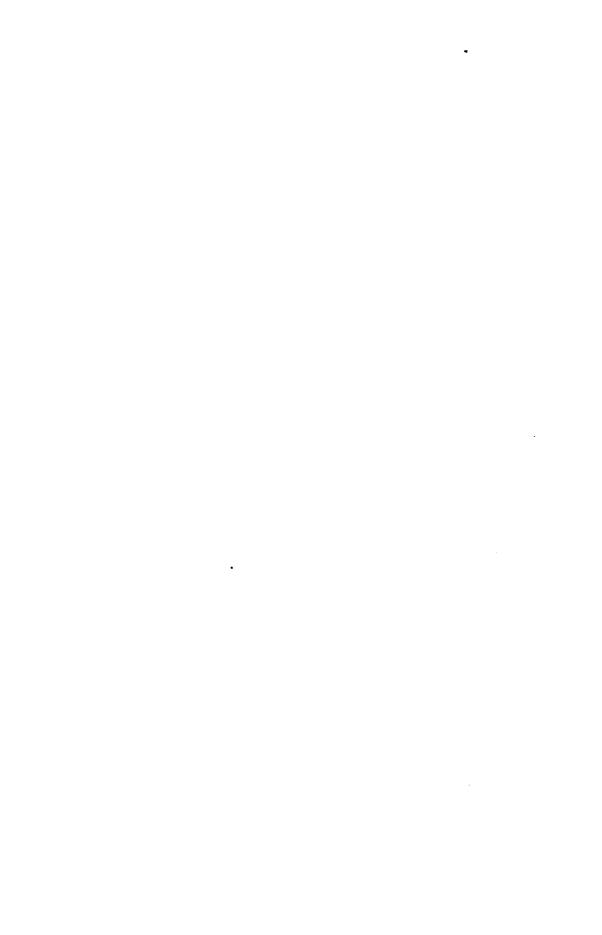
  Te duce non Scythicus
- Nipponicusque cruor maculabunt aequor Eoum, Te auspice magnanimo."

MAUD MULLER

BY JOHN G. WHITTIER

Latin Version

Maud Muller.

JOHN G. WHITTIER.

- Messor quae secuit redolentia sole tepente, Mullerii suboles, pabula Mauda colit.
- Agreste est capiti tegmen: pulchro excubat infra, Arvorum munus, mollis in ore color.
- Temperat et cantu la etans hilaratque laborem; Arguta e foliis voce imitantur aves.
- Aspicit at si urbem vultusque retorquet in illam, Late candentem collibus impositam,
- Cessat nec blandum valet ultra ducere carmen, Languida dum surgit pectore tristitia.
- Sectatur quid mens agitatque ignota voluptas, Sectatur cupiens et pudibunda fugit.
- At praevectus equo fertur iam tramite Judex Fulvis permulcens mollia colla jubis.
- Umbris quo gaudent pomaria tendit habenas Et salvere prior Mullerida ille jubet.
- Sistit aquamque rogat, laticum dulcedine captus, Prato qui manant praetereuntque viam.
- Prona ubi fons gelidus trepidat Spumatque replendum Parvum, qui praesto est, mergit et illa scyphum
- Datque viro timidos vultus perfusa rubore, Vilem induta stolam, nuda, pudetque, pedes.

- Gratus at illi vir: "Cyathus non dulcior umquam, Pulchrior haud similem porriget ulla manus."
- Ubera quin foliis variataque floribus arva, Laeta apium strepitu laeta aviumque choro,
- Laudat, ab occasu venientia nubila spectans, Inscius agro quae damna futura parent.
- Audit Mauda equitem dumis nec iam memor hirtae Est vestis, nudo nec rubet illa pede.
- Audit dum facili stat mirans victa stupore Laetitia et glaucis emicat ex oculis.
- At reticet subito Judex et protinus instat, Qualis iter carpens, munera questus, abit.
- Prospicit et trepidans gemitum dat pectore ab imo Mauda: "O si ad thalamos me vocet ille suos!
- "Candida non mihi tunc nuptae bombycina dessent, Non inter festas fervida vota dapes.
- "Rasa quin genitor laena donatus abiret, Germanus pictam solveret atque scapham.
- "Quam facerem matrem miranda veste decoram, Quot munuscula tunc, quot tibi, nate, forent!
- "Prodiga quin miseros cenaque sagoque levarem, Linqueret atque domum fausta precatus inops."
- Ascendens clivum retrorsum lumina vertit Judex. Immota est visa puella viro.
- "Candidior facie, membris praestantior, inquit, Numquam virgo oculos constitit ante meos.
- "Simplex quin dictis vultuque pudica decensque Indicat et pectus non minus esse pium.
- "Esses ut mihi tu, formosa puella, beato, Exercenti mi florea prata simul!

- "Non tunc ancipitis premerent certamina juris Me urgeretve crepans garrula turba fori,
- "Ast pecudum gemitus aviumque sub aethere cantus Praeberent placido gaudia tuta animo."
- Sed gelidas revocat rigidasque ubi mente sorores Materque occurrit dura superciliis,
- Pergit iter tacitus permotaque corda refrenat, Nec solam in campo lumina clam repetunt.
- Sed tenero illum audit quidquid cantare susurro Semihiante labro postmodo causidicus,
- Sed prope fontem stans infecti Mauda laboris
  Immemor usque manet dum pluvia arva madent.
- Egregios opibus petit ille subinde hymenaeos Imperiique avidum vana marita tenet.
- At saepe ante focum meditanti lucet imago Prosequitur speciem lumine et ille vago.
- Mulleris et memorem glaucis prospectat ocellis Prospiciensque stupet candida nympha virum.
- Laeto cui dapibus tingunt si vina culullos Fons animo potior rusticus ille subit,
- Dum cupiens viridis quaerit mens gramina prati Aulasque exstructas tectaque avita fugit.
- Dicit et: "Essem iterum liber vinclisque solutus," Cura superbum cor dum taciturna premit,
- "Qualis equo vectus quondam per pascua cessi, Stabat ubi niveos nuda puella pedes!"
- Iamque rudis thalamo succedit et illa coloni Progeniesque frequens cursitat ante fores.
- Sunt lacrimae tamen et curae partusque labores Damnaque corda simul non relevanda ferunt.

- Gramina saepe gravis dum tunsa canicula torret Uritque aestivus prata virentia sol,
- Contigui properant facili dum murmure fontis Lymphae manantes obstrepit et paries,
- Respicit en iterum patulae sub tegmine mali Illa equitem tendens qui retinacula stat,
- Respicit et timidos ex illo torquet ocellos, Virgineo cupidum sentit ut ore frui.
- Ingens quae late fulgore superba renidet
  Aula en fit quotiens mente culina brevis.
- Vertitur en quotiens in cymbala fusus eburna, Candela in lychnum vertitur et rutilum.
- Sordidus ante focum calamum qui sugit adustum Potus dormitans raucus et increpitans,
- En oritur quotiens vultu facieque decorus!

  Non metuendum jus, non metuendus amor.
- Diffugiunt species suspirat et illa: "Fuisset!" Fungitur et duris fessa ministeriis.
- Heu miserandi ambo! nummis tu maestus avaris, Aegra labore et tu, pallida serva viri.
- Parcat utrique Deus, parcat quandoque juventae Mortales frustra somnia heu! repetunt.
- Nullus enim gemitus tam tristis pectora versat Quam si sollicita voce "Fuisset!" ais.
- Mentes saepe hominum penitus quae blanda fefellit Spes tenuitque animos, condita sic tumulo est
- Saxaque presserunt imam, caelestibus olim Eripienda illinc forsan ab alitibus.

A SHEAF OF LYRICS

Latin Versions

"The night has a thousand eyes."

FRANCIS W. BOURDILLON.

Nocte quot fulgent oculi serena!
Ast dies uno micat. Atra tellus
Fit tamen, densis tenebris amicta,
Sole cadente.

Fulget et quot mens oculis! At uno Cor micat. Caecae tenebrae manebunt Heu! tamen maestos quibus est ademptum Lumen amoris.

"How are songs begot and bred?"

RICHARD H. STODDARD.

Quo pacto teneri desiliunt modi, Manant quo numeri e pectore fervido Musarum? Citharam mens Urgetne an studium sacram?

Quo pacto niteat purpureis nemus, Aestas cum rediit, mille coloribus Explores potius vel Qua norma zephyri strepant.

Frustra quaesieris. Quem zephyris modum Pones? Quem violis? Quem niveis rosis? Hac norma dabitur lex, Hoc pacto, citharae sacrae.

"Jenny kissed me!"

LEIGH HUNT.

Ut revisit me subito Corinna
Basium fixit roseis labellis.
Tempus, o fur, tu spoliis onuste
Undique raptis,

Esse me tristem miserumque narra, Frigidum narra et domitum senecta, Sed beatum me modo basiavisse Adde Corinnam!

"Qual da la madre battuto pargolo."

GIOSUE CARDUCCI.

Materna ceu flens verbera parvulus Aut forte pugna saucius impari Dum languido cedit sopori, Fronte manuque minatur acer,

Amor protervus pectore sic meo, Puella, dormit, nec memor invidet Aequalibus, quod vere amoeno Prata ioco facili pererrent.

Ne forte rumpas, en Lalage, precor, Somnos jacenti. Surgeret improbus, Infestus aequali beato, Natus ad arma meus Cupido.

"Why so pale and wan, fond lover?"

SIR JOHN SUCKLING.

Squalens amanti cur macies tibi
Pallorque vultum tam malus inficit?
Quae sprevit insignem colore
Te roseo, niveo tepebit?

Cur torpet alto lingua silentio
Parum decoro? Quae modo fervidis
Despexit instantem querellis,
Plus nimio tacito calebit?

Frustra dolebis. Desine, pro pudor!
Compesce mentem. Quae tenero fugit
Favere amanti saeva, mittant
Di merito tenebras ad Orci.

"Some say that kissing is a sin."

Anonymous.

Libans oscula dicar impudicus?

Numquam. Deliciae fuere summae

Summa et gaudia basiationes,

Terras cum colerent modo una et alter.

Nec vero vetuit forum severum.

Ergo non pius osculo putabor?

At non respuit osculum sacerdos.

Quin haec non peterent bonae puellae,

Dura si facie Pudor vetaret,

Auro nec raperent voracius, ni

Censerent inopes beatiora.

"Du bist wie eine Blume."

HEINRICH HEINE.

Tenella virgo puriorque flosculo
Fulgentiorque candido,
Te specto et imum lenta pectus occupat
Tenetque cura. Prodeas

(Simul precanti et ista sint mi tempora Cingenda palmis fervidis) Sic prodeas ad sempiterna, candido O purior tu flosculo!

"Saphire sind die Augen dein."

HEINE.

Gemmae lumina sunt tua, Gemmae caeruleae, dulce micantia! Felix terque quaterque vir, Subrident tremulis cui semel ignibus. Sed fulgens adamas velut Est, virgo, tibi cor pectore lacteo. Felix terque quaterque vir, Donat cui radians delicias deûm. Ac bacae labra flammea, Bacae puniceae, nec sine nectare, Sunt. O terque quaterque tu Vir felix, tenero murmure cui favent. At felix veniat, precor, Secessu nemoris mi semel obvius! Nervosa haec cito bracchia Gaudentem facient jure miserrimum.

"Du schönes Fischermädchen."

HEINE.

Nautarum, repetas, candida filia, En cymba repetas litus amabile; Lentos hic liceat nos Conjunctis manibus loqui,

Fido neu metuas credere pectori Os frustra timidum, tu rabiem Noti Experta et pelagi iras, Quas fronte impavida subis.

Non pectus pelagi dissimile aestuat, Versant ast hiemes imperiosius; Nec bacis caret, imo Fulgent quae niveae sinu.

"Du liebst mich nicht."

HEINE.

Fugis, puella, me — fugis nec opprimit
Dolor mihi praecordia.

Adstas ut ore candido pulcherrima,
Sum regibus beatior.

Licet, venusta, et oderis. Ridentia Dicunt labella supplici. At si tulissem te favente savium, Amoris iram spernerem.

"Ich trat in jene Hallen."

HEINE.

Ingredior sedes, ubi murmure languido amorem
Puella mi juraverat,
Atque solum lacrimis fallacis virginis udum
En intumescit viperis!

"Vergiftet sind meine Lieder."

HEINE.

Me venenatum recinente carmen, Cur stupes? Heu tu modo viperinum Prava fudisti in validum juventa Virus amantem.

Me venenatos recinente versus, Cur stupes? Tabo gravidi decebunt Tot malos angues saniemque teque Corde ferentem.

"Sag, wo ist dein schönes Liebchen?"

HEINE.

"Formosissima, dic, ubi puella est, Blandis quam numeris tener canebas, Flagrantes tibi cum furor medullas Ingens indomitusque maceraret?" Heu! flammae periere: frigus alta Stringit pectora: servat hic amoris Consumpti cineres mihi libellus.

"When I am dead, my dearest."

CHRISTINA G. ROSSETTI.

Ne forte maerens carmina concinas, Fatum rapit si delicias tibi, Ne forte dent umbram sepulcro Ulla meo rosa vel cupressus.

Tantum sed illic roris et imbrium Gramen sit udum munere. Flebilis Licet memor vivas amicae, Immemor et licet, ut feret mens,

Par hoc erit tunc. Nam tenebrae tegent Sensu carentem, scilicet imbrium Ignaram et in silvis querentis Carminibus philomelae acerbis.

Premar supernis dummodo somniis Caliginosum muta per aëra, Oblivio mergat jacentem Ambiguum an meminisse det fors.

"Woodman, spare that tree!"

GEORGE P. MORRIS.

Arbori parcas, faber, et virenti Frondium silvae cave ne mineris. Me illius tegmen puerum recepit — Nunc ego servo.

Namque grandaevus prope tecta sevit Hic avus quondam coluitque quercum. Tu manus trunco refuge admovere; Pone securim.

Crevit an felix oculisque imago
Cara, terrisque oceanoque crevit
Nota, saeclorum decus, ut secares
Nunc tibi lignum?

Parce torquere in veteres bipennem Quas alit stirpes humus atque firmat. Arborem serva, petit arduo quae Vertice stellas.

Umbra me prima tenerum juventa Grata ramorum quotiens vocavit! Saepe gavisae facili sorores Hic quoque lusu. Hic sinu fovit tenuitque mater, Hic manus dextra caluit paterna: Lacrimae ignoscas faciem riganti — Stet mihi quercus!

Haeret ut cortex tibi, quercus, ima Sic fides haeret veteris sodalis. Non choro maerens avium carebis, Non zephyrorum.

Stabis et nimbi rabiem repelles Quercus annosa. Hinc, faber, hinc recede! Donec in terra validus morabor, Pone securim.

"Excelsius!"

HENRY W. LONGFELLOW.

Caelo praecipitant iam tenebrae leves, Vicum transgreditur cum puer, Alpium Fert qui per gelidos nobile tramites Vexillum media conspicuum nota:

Excelsius!

Frons huic sollicitast: ex oculis velut Destricto e gladio fervidus emicat Ignis, dum lituo dulcior aureo Illud vox iterans, sic juga personat:

Excelsius!

Nocturna e tepidis aedibus intima Flamma iam puerum lumina postulant. At fulget glacies rupibus imminens Horrenda. Indomitus sic puer infremit:

Excelsius!

"Praeruptum caveas" increpitat senex
"Callem! Jam tenebris incubat aspera
Tempestas violens et strepit imbribus
Amnis." Vox liquida ast aethera transvolat:

Excelsius!

"Consiste, o puer! Haec bracchia languidam Quam praebent requiem sit tibi carpere!" Sic virgo trepidans candida. Caerulos Suffusus lacrimis ille oculos gemit:

Excelsius!

"Te ramo fragili pinus et àrido, Te nix praecipiti ne rapiat sinu!" Supremum juveni cum vale rusticus Dat, sic aërio a vertice vox refert:

Excelsius!

Lux pallens oritur. Rite adeunt pii Bernardi comites nubibus abditum Delubrum, precibus numen et invocant, Reddunt cum subita voce silentia:

Excelsius!

Mox fido a catulo paene nive obrutus Audax invenitur, fortiter occupat Dextra qui gelida, morte ferocior, Vexillum media conspicuum nota:

Excelsius !

Exsanguis jacet, ast marmore purior Fulget, dum glacies albicat aspera. Ut caelo radians labitur igneum Sidus, vox liquido decidit aethere:

Excelsius!

"The height of the ridiculous."

OLIVER W. HOLMES.

Nugas composui satis jocosas
Quondam mirifico quidem lepore,
Quales, ut solitus, putaret artis
Judex egregiae poema quisque.
Quin vero innumeros mihi cachinnos
Moverunt, animi viro severi,
Longe illi lepidissimi modorum.
Arcesso famulum citoque passu
Accurrit bonus hic, eri pusilli
Qui jussa accipiat satis benigne
Membris praevalidus. "Librario des!"
Inquam, continuo dicax et addo,
Ut mos: "Det pretium magister Orci."

Chartas occupat ille curiosus
Et quaerunt oculi poema furtim.
Tum vero cupiens hiante labro
Primos perlegere et vorare iambos.
Quin dehiscere latius repente
Os illi, auriculisque iam subire,
Carpit versiculos ut insequentes
Risus ac strepitant patente rictu.
Nec cessat, furit at magis magisque
Risusque ingeminat ruditque, donec
Rumpit cingula ventre fibulasque
Et pressus tenebris humi recumbit.

Noctes quin vigilans decem diesque Servavi miserum, subinde salsus Raro nec temere in meis tabellis.

"And is the swallow gone?"

WILLIAM HOWITT.

- Cessit, num cessit, quisnam conspexit, hirundo?

  Quo tenuitque viam? Quae fuit ultima vox?
- Nidos ad patrios nulli videre volantem;
  At reticent strepitus quos dabat ante vagans.
- Sic fugiens animus mortalia vincla relinquit: Furtim corporeas deserit ille domos.
- Cur vel quo properat? Nulla est data scire potestas.

  At desiderium pectora nostra manet.

"How delicious is the winning."

THOMAS CAMPBELL.

- Oscula quam dulcest auferre et reddere prima, Mutuus ut sibi Amor ferrea vincla petit.
- Taedia deliciis tamen improba inesse memento:
  Uret te vinctum mox aliena Venus.
- Advenit almus Amor nulloque jubente resistit, Opprobriisque tenes hunc precibusque fugas.
- Lilia linquat odor mittantque horrescere frondes Undaque stet: vigeat semper et almus Amor.
- Ligna foco renovas: species renovandaque Amoris; Captus qui sordet, fertur ad astra vagus.
- Donec apis volitat, variant dum colla palumbes, Defixus vinclis interiturus Amor.

"Il est doux de raser en gondole la vague."

THÉOPHILE GAUTIER.

Quam juvat en Veneta fluctus decurrere cymba Noctu qua stellas unda remota lavit, Orbem dum retegit pallentem roscida luna Et nautae resonat carmina blanda mare.

Quam juvat en sidus mundi per caerula templa, Aureolis guttis quae laqueata micant, Procedens lente niveo velamine amictum Quam juvat intento lumine suspicere.

Gratumst in nebulas pluviamque advertere vultus Sole adverso, cum lapsa repente polo Iris pulchra nitens croceum sinuatur in arcum, Nuntia laeta boni purpureique dies.

Qua thyma carpit apis tacitos per prata vagantes Invia delectat tegmine sub viridi, Manat dum vitreus fons, lentos sternere membra Mira et fabella versiculisque frui.

Dulcest clivoso fessus cum tramite cedis
Aestibus et mediis sarcinulisque gravis
Auriculasque tibi rumpunt stridore cicadae,
Umbras quam dulcest en reperire et aquam.

Quam juvat en gelido si verberat imbre fenestram Hibernum tempus, lucet et igne focus, Artus in Gothica vacuos laxare cathedra Ac tepidae plumae credere molle caput. Quam juvat en turres iterum spectare vetustas Sacratasque aedes marmoreasque domos Imbrice vel culmen rutilans vel plumbea tecta, Si forte oppidulum pervenis ad patrium.

Exilio fractus curis et victus acerbis
Haud spernit memores aure bibisse modos,
Olim quos cecinit genetrix cunabula circum,
Somnos cum faciles carperet ille puer.

Ast dulcissima mi longeque suprema voluptas
Bracchia cervici virginis inicere.
Pugnet et illa payens pigrosque reflectat coello

Pugnet et illa pavens nigrosque reflectat ocellos, Sit rosa multa mihi, sit mihi primus amor.

"The Baby."

GEORGE MC DONALD.

- Unde, tenelle puer, dic, advenis unde profectus?

  Undique origo fuit. Terrae nunc deferor hospes.
- Unde, puelle, tibi fulgent qui caeruli ocelli?

  Hoc jubar aetherium: rapui cum sidera liqui.
- Cur tibi, dic, radiant tremula sic luce decori?

  Sidera quae mihi tunc tribuere micantia servo.
- Gutta cur vitrea madefactast pupula dulcis?

  Adveniens carpsi: properantem me illa manebat.
- Lactea cur tibi frons tenerast sic, belle, decensque?

  Suaviter ora manus volitanti a vertice fovit.
- Candidiorque rosis vultus qui, belle, tepescit?

  Nulli nota oculo mortali, splendida vidi.
- Angulus iste triplex cur vobis, laeta labella?

  Tres mihi caelicolae simul oscula sancta dedere.
- Auricula unde, puer, tibi candida quive reperta?

  Auditura Deum subitost egressa loquentem.
- Quis tibi floridulas dedit ulnas, care, manusque?

  Haec sibi finxit Amor teneros mutatus in artus.
- Unde, pedes, et vos niveique brevesque volastis?

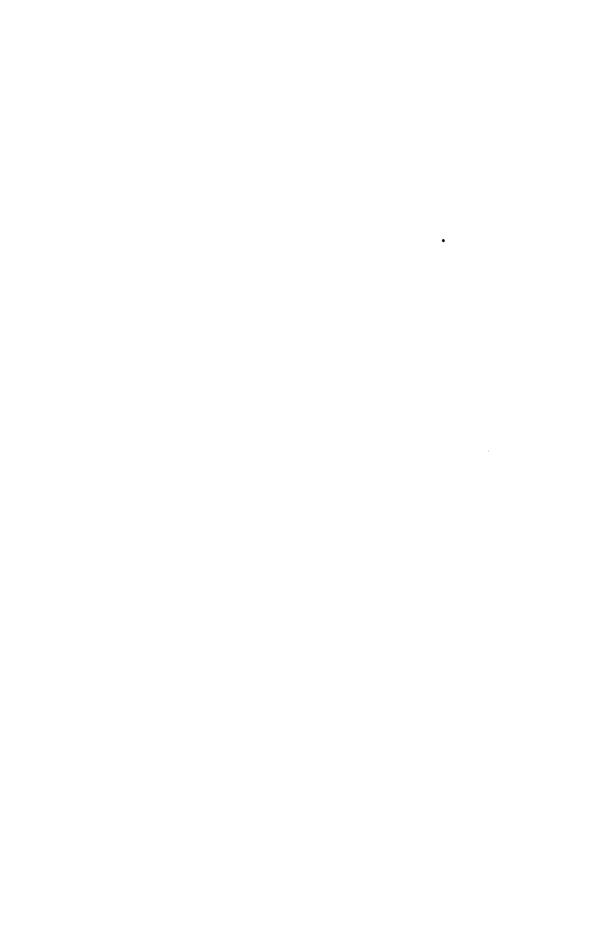
  Arca e qua soliti cherubim depromere pennas.
- Cur et in uno tot sunt tantaque dona coacta?

  Volvit mente Deus: simul astitit haec et imago.
- Misit quis tamen hanc ad nos, mellite, beatos? Volvit mente Deus: subii demissus ab alto.

excerpts from j. g. whittier's

"SNOW BOUND."

Latin Version.

J. G. WHITTIER.

Exuperans juga sol brumali cana Decembri
Pallidus ortus erat cursu medioque peracto
Luna languidius dederat, caligine amictus,
Occidua lumen. Portenta per aethera certa
Segnior ipse ferens taciteque minatus ab alto
Vix conspectus erat, caeli cum liquerat oras.
Frigus quin gelidum, duplex quod paenula membris
Vix prohiberet, atrox, asper, durissimus algor,
Venae quo rapidae sanguisque rigesceret imus
Ora et torperent, glacies hiememque parabat.
Oceanus fremitu ingenti spirantibus Euris
Litora tundebat, pulsu quatiebat et arva
Undarum resono collesque nemusque remota.

Nocturna interea campi nos cura tenebat.
Ligna adferre domum, stabulis aptare maniplos,
Pabula de cumulis bobus praebere juvabat.
Instabat sonipes hinnitu poscere fruges,
Cornibus et pecudes feriebant claustra per arta
Cornua sollicitae, furcis vibrantibus ictu.
Nec de fraxineo prospectans culmine tecti
Cessabat gallus rubram demittere cristam
Effundens querulos petulanter gutture cantus.

Lucis egena tamen serisque caloribus orba
Occidit illa dies, canens et vortice late
Nox furibunda nivem rapidam per inane rotantem
Egit, quae violens ultro citroque ruebat.
Jamque fenestra gelu, nec adhuc requiescere tempus,
Est cumulata; graves udo velamine quondam
Pali iam facie surgunt simulacra nivali
Ceu tunicata modis en! per specularia miris.

Mugiit assiduo pernox clamore procella. Nullus mane jubar; globulos stellasque imitatae, Naturae numeros quae mira et signa ferebant, Pelliculasque die tota cecidere pruinae. Lux autem liquido fulsit cum tertia caelo, Tunc ignota prius, nec propria, cernimus arva. Nix ubicumque micat terrarum, candida ab alto Aequora caeruleus dum circumplectitur aether. Nubila nulla polo, campi non jugera circa Ulla manent: nivibus modo constat mundus et aethra. Ecce novam speciem veteres traxere figurae. Lucida namque tholi surgunt miracula et arces, Horrea quae fuerant et harae murusque nemusque. Lacteus est tumulus mollisque ubi ligna jacebant Informesque viae sunt. Ad retinacula stipes Aptus fit senior, cui cristatumque galerum Sit laxumque sagum. Puteo sunt Serica tecta. Ingens quin malus laticumque adcommodus haustu Exstat marmoreus, Pisis ceu pendula moles.

Nec mora: "Sit, pueri, manibus mihi semita vestris!" Impiger haec genitor. Laeti (nam jussa coloni Talia semper ovans accepit mascula proles)

Alte nos rudibus suras vincire cothurnis Induere et manicas, frontes operire cucullis, Laedat ne glacies, niveos et scindere acervos Iam properamus. Iners qua altissima strata pruina est Lucidus effoditur gemmis vitreisque lapillis Arte cuniculus. Est en Aladdinia nobis Mira legentibus, est Arabum pretiosa caverna. Nomina jamque damus, magicae dum lampadis optat Munera mens cupide, praesepe et voce sonantes Laeta mox petimus pecora atque inclusa ciemus. Tum circumspiciens sonipes proiecit acutas Nares et stupuit, strepitus et gutture gallus Edidit ut properantem est picta caterva secuta. Tunc dedit esuriens intorta verbera tergo Bos cauda, latuit mitis nec lumine questus. Excitus e somno veluti Memphitis Amunus Dux gregis alta simul sapienter cornua nutu Quassavit tacito percussit et ungula terram.

·

Priscis interea fabellis fallere noctis
Certabant pueri multoque aenigmate tempus,
Ore vel in ludis praeceptum dicere balbo
Litoris auriferi Lybico de rege poema.
Servitii manibus cum cera mollior uda
Cuncta esset regio, quoties mihi carmen ad aures
Ceu lituus rediit, Warrenae fortia verba:
"Intima nonne jubet te vox: Tibimet pete jura
Quae Natura dedit. Fuge sanguinolenta flagella,
Mancipii miseros indignans ferre labores."
Silvis praecinctam repetebat Memphremagogam
Mannis at genitor, nec non venatibus actus

Indis sub casulis pultem cenabat et alcem.
Pinis tunc iterum sub celsis, moenia circum
Gallica Francisci, securos carpere somnos;
Luna oriente iterum teretes splendescere zonae
Normandaeque mitrae memorantis voce, canorae
Obstrepere atque fides, pago exercente choreas,
Grandaevaeque aviae laetae et saltare puellae.

-

Imminet Oceano nobis piscantibus una
Ecce procul rupes aprique simillima rostro.
Ecce extant scopuli, quos aggere cingit harena.
Sistimus et, ramos ultro praebentibus undis,
Assis aequorea salpis epulamur in ora.
Elixis una bulbisque thymoque myisque
Vescimur et cupidi. Nudae coclearia testae
Fiunt, quîs calidum raptim siccatur aēnum.

Tum circumspiciens graviorque locuta Sewelli E tabulis documenta (omni nam carus Amico Rite libellus erat) pietatis clara nec igni Perdomitae mater, dure conscripta, legebat Chalkeli vel ephemeridas miranda docentis, Quo numquam pelago rector mansuetior alter. Olim namque bonus, ventis cessantibus aestu, Deficiente cibo lymphisque, horrenda cupido Cum fureret dapium nautaeque in obesa magistri Tergora conicerent oculos comitemque vorandum Sortitura necem peteret vesana caterva, Se, renuente Deo victum, sese obtulit escam. Quem servaturus viventis ab ore sepulcri Delphinum e salsa celerans aspergine coetus

Adnat, at ille "Viri" iam clamat "Sumite et este! Lanigerum dederat qui Abramae, sospite prole, Corpore pro nostro vobis haec pabula misit."

Addiderat comitem sese illa nocte magister,

Plagosus ferulae dominus, tunc integer aevi.
Cui color adstanti suffuderat ante caminum
Signatas dubia roseus lanugine malas.
Vexare hic solitus lanae glomeramine felem
Devinctam et patruum saepe exercere galerum
Lusibus, hic lepidos jucunde dicere cantus
Dartmuthique decus cultasque referre palaestras.
Natus Hyperboreis in clivis rure paterno
(Fundo nam genitor frangebat membra labore
Pauper in aere suo, quamquam non panis egenus)
Ungui de tenero didicit sibi quaerere victum.
Non autem puduit doctam deponere abollam
Arva pererrantem merces et vendere viles,
Nec rudibus pepigit pueros elementa docere
In vicis, annus cum clauderet alma Lycea.

Luna oriente, modis tunc fallere tempus amoenis, Tunc collusores oculis deprendere tectis Volvere et aera manu poenaque rependere pignus. Felices villae nivibusque geluque sepultae, Carmen ubi fidibus blandum modulare solebat Hospitio junctus validusque inflectere membra In stabulo exultans miti et praetendere fila

Alternis peregre qui acceptus sedibus hospes Multa jocosa ferens, hiemem contentus agebat.

Tunc et ferratis glaciem talaribus altam Raedis et rapidis perlabi nocte juvabat Matronae mixtasque jocis narrare Latinas
Fabellas Graiasque nova dulcedine fandi.
Nam vetus est numen memorantis ab ore locutum
Institor ut nostras, Musis celebratus Araxes
Factus et unda molam tenuis quae impelleret, algens
Saepe et texerunt vaccinia culmen Olympi.

•••••

Tunc erat et praestans fulgentibus hospita ocellis, Non aetate virens, aevi nec vulnera passa, Lenia nobiscum facilis quae verba serebat. Dixisses placidam. Vehemens animosaque contra, Indocilis, sibi praefidens. Effrena voluntas Dulcia naturae penitus celabat in illa. Non optata comes, nec non metuenda, sedebat Ante focum, concinna loquens argutaque, nostri (Horridulus quia sermo et mos) non commoda judex. Fluctuat ut pardus, posito neque corpore cessat, Artus sic agiles quaedam speciosa tenebat Mobilitas, male fida, oculis quae induceret umbram Nigrantem dentesque simul splendere juberet. Lumina saepe minas radiantia nocte sub alta Iactabant subitas, facies candescere et igni Saepe putaretur, fatorum numine amoris Aut odii socio non prospera signa futuro. Fervidius quin cor mentisque acerrimus ardor Fervens ac pietas nec non et taetrica lingua. Duplex ingenium, duplex et femina in illa, Esset quae furiis Petruchi saeva marita Afflatuque animi Seniensis diva sacerdos.

Jamque octava dies aderat. Non auribus ullus

١

Nuntius acceptus. Terraeque hominesque tacebant. Fastos interea perpauca et opuscula, curti Nam foruli nobis, iterumque iterumque legendo Callebamus. Erant comites et ficta pudenter Fabula, opus pueris vetitum minimeque vetandum, Et pretii versus incerti codice in uno, Musa quibus palla succincta Ellwoodia fusca, Non genus haec Phoebi, naso ingeminante sonorem, Proelia Davidis Judaeorumque canebat. Cursor at ecce gravi tardans vestigia gressu, Annales pagi, nummo venale papyrum, Adfert. Cuncta oculi narrata, cupidine victi, Cuncta vorant, soles dum devolat ad tepidos mens. Quot subito gestas en cernimus ordine miro Res terrasque novas! Pictos spectamus euntes Armiferos Creekos MacGregorumque furentem Incursare vage Costaricana per arva.

A CLUSTER OF SONNETS

English Versions.

To Vergil.

GIOSUE CARDUCCI.

As upon withered fields, serenely streaming,
Pours dewy balm at eventide the moon,
While rills meander through the meadows gleaming,
And softly murmur with their silver tune;

Renews the nightingale, 'mid foliage beaming With radiant mist, his melody of June; Listens the weary wayfarer, and, dreaming Of youthful love, forgets all labor soon;

Bereft a mother, grieving all the while, Now turns her lids to the refulgent sky From yonder tomb and ceases to repine —

Meantime the far-off sea and upland smile; 'Mid lofty trees refreshing breezes sigh — Such is, o Bard, to me thy Song divine.

The Italian Sonnet.

CARDUCCI.

On cherub's wing it soared through Dante's art Enwrapped in ether, golden-hued and blue, And sweetest plaints and softest tears it knew Divinely streaming from Petrarca's heart.

To it Torquato nectar did impart —
Mantova's nectar and Venosa's dew,
By Muses favored. Thrall and tyrant slew
Alfieri with this adamantine dart.

Then came the nightingales at Ugo's voice From their Ionian, verdant cypress-trees, As he bedecked it with acanthus-blooms.

Not sixth, but last, evoking wrath and joys, Perfumes and tears, despair and ecstasies, I sing in my seclusion to the tombs.

The Venal Muse.

CHARLES BAUDELAIRE.

My Muse, through lofty mansions fain to creep, Wilt thou, when winter storms bring rain and sleet, When snowy nights our hearts in tedium steep, Find some hot embers for thy frozen feet?

Wilt thou thy shoulders, white as marble, heat With rays of night that through the window peep? With empty purse and dinnerless retreat, Wilt thou the gold of yonder heaven reap?

Thou must, if thou would'st earn a daily bread, As choristers are wont, a censer swing And mock Te Deums just as meekly sing,

Or, as a fasting circus-dancer, spread Thy charms and laugh and jest and sport aloud, With unseen tears, to entertain a crowd.

Memento.

LORENZO STECCHETTI.

When Carnival's mad orgies through the street Attract thine eye to jocund revels flying, Remember, oh remember, maiden sweet, That some one in a hospital is dying.

When joyful thou goest forth to dances fleet, In gentleness all other maids outvying, Turn back, oh turn, and thou wilt ever meet Distress upon the threshold ever crying.

When Love, like unto sunbeam gay, shall dart From 'neath thy lids his heavenly caresses, Think that to many Love no raptures gave.

When thou thy mirror view'st, let speak thine heart, And tell thee that a pearl from thy fair tresses, One lonely pearl, an ebbing life may save.

To His Lady.

STECCHETTI.

Some night when sitting on thy balcony Beneath the star-lit heaven blue and clear, A far-off cry, perchance, may reach thine ear, A waning, far-off cry saluting thee.

Some day, perchance, upon this fated lea, Wherè first we met, thou wilt perceive a tear, But like to dew on flow'r it will appear, And thou shalt cull the floweret for thee.

Nay, lady, nay! That is no trembling dew Sun-bathed and sparkling with a silver-hue. It is a trace of my repining eyes.

That wail is not the distant wind that sighs. It is thy lover dying, who has sent His kiss to thee and his extreme lament.

Rebels.

ı

STECCHETTI.

Bacchanal frenzies in our spirit ring, And hermits' holy visions we behold; We are the martyrs, we, the prophets bold, We to the world a mighty "Forward!" fling.

To moonlit flow'rs and wandering stars we sing: To us doth Love his secrets all unfold: Our hearts alone the sacred hymns can mould: From us, the Poets, do they skyward spring.

Ye barterers, ye mongers, all your hate And wrath 'gainst more pernicious arts bestir: No cheating schemes of lucre do we utter,

No weights, we bards, no drugs adulterate. Why should ye rave, if roses we prefer To tallow, to potatoes and to butter?

Nausea.

STECCHETTI.

No more, no more Prometheus' taunt hath pealed Superbly smiting the revengeful God, And strikes no more the cowards, like a rod, The verse that lashes and will never yield.

His sword no more great Aeschylus doth wield On tragic scene forever left untrod; Unknown his ashes lie below the sod Far, far away from Marathon's green field.

But Thais, the mime, her hunger to allay, Our modern weary Ciacchi will allure, And ply her dances with a shameless guile.

In nausea steeped we lie, without a ray Of noble love within, on the manure Of this revolting age. Bah! we are vile.

Doubt.

STECCHETTI.

And still my brain with life and vigor teems,
And many a spark there is within, I know;
And e'en the air, that 'gainst my cheek doth blow,
To me a stirring Deity's breath but seems.

Time is when, yielding to my fervid dreams, Along untrodden, flowery paths I go. Then to my lips clear strains harmonious flow, And Hope aloft, rekindled, brightly gleams.

But when grim Doubt awakes, and through the haze Of tranquil morn, the phantoms I pursued, Waning, desert my chamber bleak and nude,

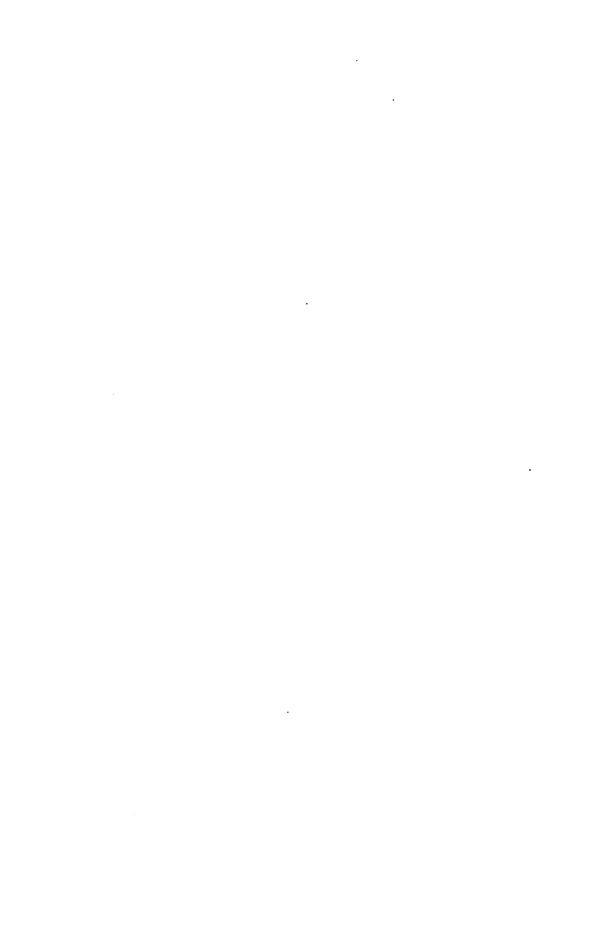
Behind my palms I screen mine eyes and gaze At this poor heart and ask the question cool: "Am I a Poet or am I a Fool?"

L' ALLEGRO

BY JOHN MILTON

Italian Version.

L'Allegro.

JOHN MILTON.

Lungi da me, spregiata
Malinconia, cui nelle stige grotte
A Cerbero la fosca Mezzanotte
Fra l'ulular di torma scellerata
E il lezzo partoria.
Atra spelonca ria
Cerca, 've gracchia il corvo e l'ali spiega
Gelosamente bieca tenebria.
Ivi fra le minaci
Ombre d'Averno e i cupi,
Come le chiome tue foschi dirupi,
In cimmerio deserto eterna giaci.

Ma tu vieni, o leggiadrissima,
Dai Celesti detta Eufrósine
E dagli uomini Gaiezza,
Che Afrodíte in sua vaghezza
All' Iddio ricinto d'ellera
In un sol parto trigemino
Dava in un coll'altre Grazie.
O fu Zéfiro gentile,
Il nov'alito d'Aprile,
Che su cespite fiorito,
Come canta saggio mito,

Di viole e fresche rose, Fresche rose rugiadose, Con Aurora folleggiando, Esultando e amoreggiando, Di te, o Dea, la fece madre, La più bella e la più libera Fra le belle e le leggiadre?

Vieni, o Ninfa, e il lepidissimo Scherzo mena e fresca e giovine L'Allegrezza e i Motti facili. Le Facezie e i carezzevoli Cenni e il vivido Sorriso, Il Sorriso, che nel viso D'Ebe impera — o in lieta cera. Mena i Giuochi, che alle pallide Egre Cure danno il bando E sbuffando e gavazzando L'ebbro Riso e sull'etereo Piede alterno al novo sole Vispa intreccia le carole. E alla destra tua divina Sia la Ninfa montanina. Libertà, che' se tue laudi Bene io canto, nel tripudio Degli onesti e dolci gaudii Teco e seco mi ricetta: Ad udir la lodoletta. Della notte nel silenzio, Dall'azzurra sua vedetta Gorgheggiar, finchè ritorno In sue tinte bige e rosee

Fa ne' cieli il novo giorno;
E venirmi alla finestra
E fra i cirri e la silvestra
Leggiadria del biancospino
E il fiorir dei verdi pampini
Augurarmi il buon mattino;
Mentre il gallo canta e l'ombra
Col suo strepito disgombra
E per l'aia in alto e in basso
Gravemente muove il passo
Alle femmine dinante
Con un'aria tracotante;

Udendo spesso il sónito Dell'affannosa caccia Che i sogni lieto scaccia, Con tremulo echeggio Dalla boscaglia rorida Ai fianchi del pendío; E risalendo i viridi Poggi, che gli olmi ombreggiano, Non solo, verso il fulgido Levante, onde magnifico Di fiamma e d'ambra, in nugoli Variodipinti, suole Muover suo corso il sole: Mentre, fischiando, il solco Sogguarda il buon bifolco, E lieta il canto modula La villanella e affilasi La falce il mietitore: E nella valle irrigua

Al rezzo ogni pastore Racconta vecchia fola. O quanto si consola. Lo sguardo, che misura Il vasto piano e roggia La tepida radura Ed i maggesi plumbei, 'Ve greggi erranti pascono, E i monti, che di pioggia Gravide nubi albergano, Le praterie fiorite Di vaghe margherite E i piccioletti rivoli Ed i fiumi giganti. Vede manieri e spaldi Fra macchie verdeggianti, 'Ve forse bella vergine S'asconde, che fa baldi Gli occhi del borgo. In fumida Capanna lì di presso, Di querce in un amplesso, Già Coridon si asside Con Tirsi e lor sorride D'erbe gradita festa E di vivande rustiche Che lor Fillide appresta. La qual tosto li lascia E, ricongiunta a Téstile, I bei covoni affascia, O, se d'April son l'aure, S'adopra col rastrello Nel breve praticello.

Con sicura dilettanza Darsi svago talor suole Il festevole villaggio, Quando all'ombra del gran faggio E al sonar delle mandole Chiama i giovani la danza, E vegliardo e garzoncello Volge a spasso il tempo bello Tutto il dì, finchè la bruna Birra in cerchio li raduna. Novellando allor si viene Della Mab, la bella fata. Che mangiava la giuncata; Di suoi triboli e sue pene E del fuoco ingannatore. E si narra del sudore, Che durò lo spiritello Pur di vincer la scommessa: Ei di notte senza cessa Con aereo mulinello Battè il gran, come a distesa, Di dieci uomini l'impresa. Poi s'adagia il furfantello Al camino e giù pel collo La gran zazzera discioglie E al mattin, pinzo satollo, Pria che il primo gallo canti Via di là lesto si toglie. Ma la fiaba già s'è detta E il giaciglio già ne aspetta, E socchiudonsi le ciglia, Mentre il vento fuor bisbiglia.

Quinci turrita città ne alletta, Ove l'umana turba s'affretta. Ove di prodi gentil corteo Celebra il fasto d'almo trofeo, Ove son dame dagli occhi belli. Pugnan per esse folti drappelli In armi e in detti e ognuno intende A vincer quella, che il cor gli accende. Nè a lungo Imene lieto vi manchi, Fra crocei veli, fra ceri bianchi, Fra veglie e balli, giubilo e feste, Maschera gaia, mimica veste, Come lo sogna lunghesso il rivo Poeta imberbe sul vespro estivo. Nè delle scene manchi il notturno Gaudio, se Jonson calzi il coturno O il dolce Shakespeare, vate celeste, Gorgheggi l'inno delle foreste.

In seno a note lidie,
Spose d'eterni carmi,
Felice vo' cullarmi,
Onde ineffabil estasi
Lo spirito mio stilli—
Ricche di vaghi trilli;
Mentre la voce tenera
Nel dilettoso canto
Prolunghi il dolce incanto
Per meandro melodico,
E aperto il volo dia
All'ascosa armonia;
Tale che Orfèo dall'aureo

Sopore suo, d'Eliso Tra i fiori ed il sorriso, Si desti e colga il fascino D'inni, che forse il dio Del tenebroso río Avrebber domo e libera Datagli l'infelice Quasi vinta Euridíce.

Che se tali delizie Tu sai, cotanta ebbrezza — Ecco mi dono a te, diva Gaiezza.

NOTE.

I AM INDEBTED TO MESSRS. HOUGHTON, MIFFLIN & CO. OF BOSTON, FOR THE PRIVILEGE OF PUBLISHING VERSIONS FROM THE WORKS OF LONGFELLOW, WHITTIER, HOLMES AND STODDARD, WHOSE COPYRIGHTS THEY OWN. I AM SIMILARLY OBLIGED TO MR. CESARE ZANICHELLI OF BOLOGNA, IN REFERENCE TO MY RENDERINGS FROM CARDUCCI AND STECCHETTI.

A DEBT OF GRATITUDE I OWE TO MR. VINCENZO STEFANELLI, A. M., OF THIS CITY FOR SEVERAL VALUABLE SUGGESTIONS AND A PAINSTAKING REVISION OF THE PROOFS. HE IS AN ACCOMPLISHED LATIN SCHOLAR, WHOSE OFFERINGS TO THE CLASSIC MUSES WILL SHORTLY BE PRESENTED TO THE PUBLIC WITH THE SUCCESS WHICH THEY DESERVE.

E. S. G.

CONTENTS.

PAGE
ODE TO THE PRESIDENT 5
MAUD MULLER, by John G. Whittier. Latin Version 9
A SHEAF OF LYRICS. Latin Versions
"The night has a thousand eyes." By Francis W. Bourdillon17
"How are songs begot and bred?" By Richard H. Stoddard18
"Jenny kissed me!" By Leigh Hunt19
"Qual da la madre battuto pargolo." By Giosue Carducci20
"Why so pale and wan, fond lover?" By Sir John Suckling21
"Some say that kissing is a sin." By Anonymous22
"Du bist wie eine Blume." By Heinrich Heine23
"Saphire sind die Augen dein." By Heine
"Du schœnes Fischermædchen." By Heine25
"Du liebst mich nicht." By Heine
"Ich trat in jene Hallen." By Heine
"Vergiftet sind meine Lieder." By Heine
"Sag, wo ist dein scheenes Liebchen?" By Heine29
"When I am dead, my dearest." By Christina G. Rossetti30
"Woodman, spare that tree!" By George P. Morris31
"Excelsius!" By Henry W. Longfellow
"The height of the ridiculous." By Oliver W. Holmes35
"And is the swallow gone?" By William Howitt36
"How delicious is the winning." By Thomas Campbell37
"Il est doux de raser en gondole la vague." By Théophile Gautier38
"The Baby." By George MacDonald
Excerpts from J. G. Whittier's "SNOW BOUND." Latin Version41
A CLUSTER OF SONNETS. English Versions51
To Vergil. By Giosue Carducci
The Italian Sonnet. By Carducci54
The Venal Muse. By Charles Baudelaire55
Memento. By Lorenzo Stecchetti
To His Lady. By Stecchetti57
Rebels. By Stecchetti58
Nausea. By Stecchetti59
Doubt. By Stecchetti
L'ALLEGRO. By John Milton. Italian Version
Note

-

• • • 3

